

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 24 d'abril del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 9-5-2016 la representació processal de A, SA., va formular demanda contra la Sra. M.B.F., en reclamació de quantitat, interessant la condemna d'aquesta darrera a satisfer la suma de 1.324,75.- € més interessos legals des de la contesta a la demanda i les costes judicials causades.

II.- En data 30-5-2017, la representació processal de la Sra. M.B.F., va contestar la demanda, articulant excepció de prescripció de l'acció i, quant al fons s'oposava a la demanda, sostenint que no es devia a l'actora la suma que reclamava, restant pendent de pagament exclusivament la quantitat de 200.- € corresponent a l'únic llibre que va ser adquirit. Alhora interessa la condemna de la contrapart a pagar les costes judicials causades.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de proposició de proves, i posteriorment de conclusions, reiterant els seus arguments i oposant-se als de l'adversa.

IV.- L'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle va dictar Sentència en data 14-11-2017 i va decidir : *“Que estimant la demanda formulada per la representació processal de la societat A S.A. contra la Sra. M.B.F. he de condemnar i condemno a aquest darrer a pagar a la part actora la quantitat 1.324,75.- euros, juntament amb els interessos legals meritats des de la data de contesta a la demanda, a saber el dia 30 de maig del 2017, fent imposició a la part defenent de la totalitat de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, a acreditar en període d'execució de sentència.”*

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la representació processal de la part defenent i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 21-2-2018, demana la seva revocació, imposant a l'adversa les costes del procediment.

En data 15-3-2018, la representació processal de A, SA presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de els costes d'aquesta segona instància.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment A, SA, reclama a la part defenent, Sra. M.B.F., el pagament relatiu a diferents llibres (*Catalunya Nació d'Europa, Catalunya 1900 a 1980 i Cartells República*) per import total pendent de 1.324,75.- € més interessos legals i costes.

La part defenent argumenta en primer lloc, que la reclamació articulada d'advers es trobava prescrita atès que la relació existent entre les parts no era de naturalesa contractual i que per tant es trobaria sotmesa al termini de prescripció anyal propi a les accions en responsabilitat extracontractual. Quant al fons s'oposava a la demanda indicant que havia acceptat adquirir un únic llibre d'història de Catalunya. En relació a la resta sosté que no els havia adquirit, havent demanat fins i tot de poder-los retornar a la Sra. M.B. de l'empresa demandant.

La sentència d'instància rebutja l'excepció de prescripció de l'acció plantejada per la defenent i estimant íntegrament la demanda condemna la defenent a pagar la totalitat del deute reclamat.

Contra tal decisió, s'alça la part vençuda.

II.- La part recurrent fonamenta la seva pretensió revocatòria en els greuges següents:

En primer terme sosté, que la Sentència recorreguda rebutjava l'excepció de prescripció articulada, avançant que entre les parts existia un contracte de compravenda. No obstant refereix que els fulls de comanda acompanyats per la part demandant no es trobaven signats, no concorrent ni consentiment ni acceptació, sense que per tant pogués existir aquell vincle contractual que la Sentència recorreguda presumia. Insistia que en defecte de vincle contractual, l'acció articulada sols podia ser de naturalesa extracontractual amb el benentès que aquesta es trobava per tant prescrita.

En la demanda A, SA sosté haver venut a la demandada diferents col·leccions, exigint la condemna d'aquesta a satisfer el romanent que es trobaria pendent de pagament. Amb aquesta finalitat, en l'apartat de fonaments de dret del seu escrit cita el Digest 19, 1, 11, 2; el Digest 5, 17, 23; el Digest 46, 3, 80 i el Codi, 4, 10, 5, referències totes elles relatives a l'àmbit contractual.

En aquest context, no es pot discutir que la naturalesa de l'acció

interposada per la societat A, SA és exclusivament de caire contractual i persegueix el pagament per part de la venedora del preu corresponent a les mercaderies lliurades de tal manera que no articulant una acció fonamentada en la Llei Aquilia malament es pot entendre una excepció de prescripció fonamentada en les regles que són pròpies a aquesta darrera.

Amb l'ànim de ser més extensos si escau, ha de ressaltar-se que aquella absència de vincle contractual que denuncia la part recurrent, incidiria eventualment en el fons de la reclamació i es traduiria en l'absolució de la demandada però no permetria convertir l'acció interposada per la part demandant.

En conseqüència el primer greuge del recurs ha de ser rebutjat.

III.- En segon lloc, la part recurrent discrepa de la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal unipersonal, precisant que cap prova obrava en les actuacions que permetés considerar que el contracte invocat per la part actora realment existia de tal manera que la demanda en realitat havia de ser rebutjada.

No es discuteix per la part recurrent que el mes de gener del 2015 va encarregar una primera publicació a A, SA (*Catalunya Nació d'Europa*) que va rebre el dia 10-2-2015 (foli 29). El preu d'aquest ascendia a 495.- € convenint-se que es pagaria mitjançant 26 quotes mensuals de 13,75.- € cadascuna.

La controvèrsia sorgeix en relació a l'adquisició de les obres *Catalunya 1900-1980* i *Cartells República* pels quals la demandada sosté no haver-los encarregat. En relació a aquestes obres, resulta acreditat que la Sra. M.B.F. no tant sols les va rebre els dies 25-1-2016 i 18-4-2016 respectivament (folis 30 i 31), sinó que endemés a comptar del mes de febrer del 2016, va veure com la quota que mensualment pagava passava, en un primer temps de 13,75.- € a 18.- € (mesos de febrer, març i abril del 2016) i posteriorment a partir del mes de maig del 2016 augmentava novament fins a 27,50.- €, pagant els rebuts dels mesos de maig i juny, retornant però el del mes de juliol i següents.

A la vista del que acabem d'exposar, cal concloure que si bé la contractació de les obres va intervenir per via telefònica, aquesta pràctica era acceptada per la compradora doncs la mateixa malgrat ser coneixedora de la facultat de revocació associada a la contractació tal i com s'extreu de la contesta a la demanda (cfr. apartat B, 1er paràgraf *in fine*) en cap moment la va exercitar, sinó que pel contrari va acceptar els llibres i endemés va abonar la quota corresponent amb l'increment de la mateixa que es derivava de les noves adquisicions que li eren subministrades amb la seva conformitat.

En atenció al que acaba de ser exposat, el segon motiu de greuge articulat ha de ser rebutjat doncs de la prova practicada resulta de manera indubtable l'existència de relació comercial entre les parts i sostenir en aquestes alçades l'absència de vincle contractual entre les parts resulta contrari a la teoria dels actes propis.

IV.- Es discrepa també de la sentència recorreguda quan exposa que no hauria realitzat cap mena de gestió encaminada a retornar els llibres. Sosté que en aquest sentit existia una omissió per part de l'Hble. Sra. Batlle doncs el mes de juny del 2017 havia dipositat judicialment els llibres per tal de que fossin oferts a la contrapart.

Malgrat la realitat de l'esmentat dipòsit judicial no pugui ser discutida, la precisió que es conté en la Sentència recorreguda ha de relacionar-se amb el dret de revocació de que disposava la part adquirent, de tal manera que si aquest s'exercia en el termini establert (14 dies) la Sra. M.B.F. quedava alliberada de les seves obligacions de pagament. Transcorregut el mateix, res obliga a A, SA a recuperar els llibres dipositats per l'adquirent i per via de conseqüència el dipòsit efectuat no allibera la recurrent de les seves obligacions.

En conseqüència també aquest extrem del recurs haurà de ser rebutjat.

V.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. M.B.F. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlle en data 14-11-2017, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-